

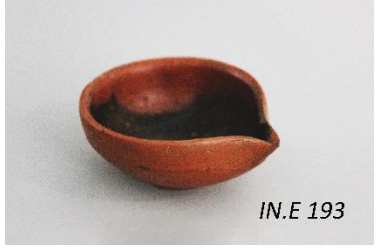
Genstandsliste

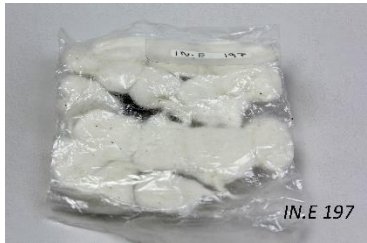
Indien: Kulturarv, religion og familieliv

Genstande i kassen

Ankelkæde - IND.E106 	Ankelkæde i imiteret søl med påhæftede klokker hele vejen rundt. Bæres af piger og kvinder - to styk, en om hver ankel
Armring - IND.E107 	Armring tiltænkt drenge og unge mænd i sølv lignende metal - i andre tilfælde kan disse også være lavet af messing, med dekorationer og mønstre
Røde armbånd (3 stk), - IND.E108-a,c,d 	Armbånd til store piger og kvinder. På hver arm bæres ofte et lige antal armbånd af hver type.
Guldarmbånd (4 stk) - IND.E109-a,b,d 	Armbånd til store piger og kvinder. På hver arm bæres ofte et lige antal armbånd af hver type.
Metaltallerken - IND.E17 	Tallerken fremstillet af rustfrit stål. I indien er det meget almindelige, at service er fremstillet af netaal - denne tallerken kan eksempelvis anvendes til morgenmad

Cricketbat - IND.E180 	<i>Lille bat til børn</i> Cricket blev bragt til Indien af den britiske kolonimagt og er nu den mest populære sportsgren i landet. Cricketstjernerne optræder konstant i TV, optræder i reklamer, agerer kransekagefigurer ved arrangementsåbninger, osv. Den dag i dag er det stadigvæk de Storbritanniens tidligere kolonier, der dominerer cricketverdenen - udover England selv, er Australien, NZ, Sydafrika, Indien, Pakistan, Sri Lanka og Vestindien verdens førende Cricketnationer.
Cricketbold - IND.E181 	Cricketbolden er oprindeligt fremstillet af træ og gummi - det er dog kun de rigtige cricketspillere, der anvender disse. Drenge i lokale byer, herunder Seraikella, spiller med en crickettennisbold, der er fremstillet i et lidt kraftigere materiale end en almindelig tennisbold.
Metalfigur af Radha & Krishna - IND.E191 	Forestiller parret Radha & Krishna, der symboliserer kærlighed i den indiske mytologi. Figurer af denne slags, stilles på et træalter i de indiske hjem.
Metaltrone til Radha & Krishna - IND.E192	Ovenstående forestillende Radha & Krishna, stilles på en sådan metaltrone ved hjemmealteret.

 IN.E 192		
Lerskål - olielampe - IND.E193-a IN.E 193		Lille lerskål der fungerer som olielampe. Bruges ved religiøse ceremonier - <i>pujaer</i> (tilbedelse af guder). Fyldes med raffineret smør - <i>ghee</i>, og antændes ved hjælp af en væge, der lægges over lampens tud.
Holder til røgelsespinde - IND.E194-a,b IN.E 194 a-b		Holder til røgelsespinde. Pindene placeres i stagens huller og stilles foran alteret ved <i>pujaer</i>
Olielampe - IND.E195 IN.E 195		Olielampe der anvendes ved <i>pujaer</i>. Den fyldes enten med <i>ghee</i> (fedtstof, raffineret smør) og antændes med væge eller også placeres der små kamferterninger i lampen.

Klokke - IND.E196 	Denne klokke anvendes i forbindelse med pujaer. Man mener, at lyden fra klokken tiltrækker gudernes opmærksomhed, så de kan være med og overvære den ceremoni, man udfører til deres ære.
Væger - IND.E197 	Væger til olielamper. Disse trækkes lidt ud og lægges i olielampen
Kamferterninger - IND.E198 	Anvendes til optænding i olielamper ved pujaer. De har den fordel, at de skaber en meget rolig flamme
Røgelsespinde - IND.E199 	Fast ingrediens ved pujaer. De antændes, føres i cirkler over alteret og placeres derefter herved, hvor de udsender røg og duft. Anvendes også i indiske hjem, netop for at udsende duft. Placeres i røgelsesholder
Dåse med rødt pulver - IND.E200	Dette røde pulver bruges til at lave et rødt mærke i panden, i forbindelse med puja-ritualer, hvor man tilbeder de hinduistiske guder. Dette pulver markerer og symboliserer også, at man er en gift kvinde. At

IN.E 200

kvinden påfører pandemærket første gang, er en af de vigtigste dele af det omfangsrige, indiske bryllupsritual. Disse "ægteskabsmærker" påføres på en anden måde en puja-mærkerne, og har forskellige navne:

Bindi:

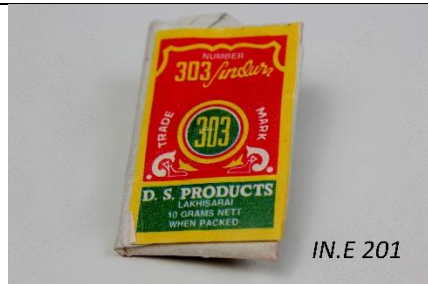
Når pulveret påføres mellem øjenbrynene, hedder det en bindi - det betyder at bæreren har deltaget i et puja-ritual, hvor man har tilbedt guderne. Viser bærerens hengivenhed og beskytter mod onde elementer. I hjemmet kan en bindi påføres uden en præst - tilbederen placerer selv mærket med pegefingeren. Mærket påføres uanset alder, køn eller social status. Nogle gange bruger ældre, gifte kvinder rød bindi til hverdag.

Sindoor:

Når pulveret er påført som plet helt oppe ved hågrænsen og/eller en rød streg ført fra pandehågrænsen og op langs hårskilningen, er der tale om en Sindoor. Denne bæres af alle gifte kvinder - derpå kan man altid adskille gifte og ugifte kvinder.

Når indiske par bliver gift, er en fast del af bryllupsritualet, at gommen påfører en Sindoor-streg i panden på sin brud - efterfølgende gør hun det selv.

	Nogle kvinder påfører Sindoor i hele skilningen, mens andre nøjes med begyndelsen af denne, tættest på panden. Sindoors metoder og stilarter varierer, alt efter personlige præferencer og regionale skikke. Et rødt mærke er derfor ikke, som fejlagtigt troet, et kastemærke - det fortæller intet om, hvilken kaste den pågældende person tilører. Tilak: Det sidste mærke hedder tilak. Dette laves, modsat de andre to varianter, typisk af hvidgult sandeltræ-pulver eller hvid helligaske. Det påføres normalt aldrig i panden som en plet. Tilak bruges udelukkende i religiøse sammenhænge. Hvis man er tilhænger af Vishnu, har man normalt en lodret gul/hvid streg og/eller et mærke, der ligner et langstrakt U i panden - nogle gange kan dette også være rødt. Der er mange variationer af Tilak og kan påføres på 12 dele af kroppen: hoved, pande, nakke, overarme, underarme, bryst, begge sider af overkroppen, maven og skuldrene.
Pakke med rødt pulver - IND.E201	Rødt pulver, der bruges til pandemærker. Det købes typisk i små pakker som denne.

IN.E 201

Plakat med motiv af Ganesh -
IND.E209

IN.E 209

Motiv af guden Ganesh. Han kendetegnes af hans form af menneskekrop med elefanthoved - søn af guden Shiva.

Ganesh er guden for 'alle tings begyndelser' og guden der 'fjerner alle forhindringer' når man gør ham ære. Så derfor tilbeder man Ganesh før alle større foretagender og ceremonier for at bringe lykke. Samtidig er han dog også en gud der skaber forhindringer, idet han har det med at lægge forskellige fristelser ud for folk, der ikke gør ham ære, så de afviger fra vejen mod frelse (nirvana). Med frelse menes brydningen med den evige reinkarnation. Han kunne eksempelvis friste med rigdom og fornøjelser.

Nogle gange skildres Ganesh med en løkke som symboliserer, at vi mennesker binder og gennem materialisme og andre afhængigheder. Ofte afbildes han også med indisk slik - modak, der består af revet kokosnød, brunt sukker og risemel. Ganesh er nemlig glad for søde sager og fremstår altid med tyk mave - det illustrerer at han har succes og lever et fredfyldt liv.

Ganesh rider ofte på en rotte eller en mus, så de sammen kan trænge ind alle steder og fjerne hindringer.

	De tre hvide streger i panden, symboliserer hans relation til forælderen Shiva. Hver gang en Chhau-danseforestilling i Seraikella går i gang, holder man en puja for Ganesh. Sidstnævnte er en yderst populær gud, som både er klog og en drillepind. I de fleste indiske hjem, indgår plakater og statuer af Ganesh – disse anvendes også i forbindelse med pujaer og større festivaler for de enkelte guder.
Metalkrus - IND.E21 IN.E 21	Drikkekrus til mælk, the og vand. Service af metal er meget almindeligt i Indien.
Plakat: 5 hindu-guder - IND.E210 IN.E 210	Plakat med motiv af vigtige guddomme i indisk mytologi: Vishnu (i midten), Brahma (øverst t.v.), Shiva (øverst t.h.), Krishna (nederst t.v.) og Ram (nederst t.h.). I den berømte Chhaudans 'Radha-Krishna' skildres Krishnas kærlighedsliv. Krishna er gud for kærlighed og medfølelse og den ottende avatar af Vishnu (se nedenfor). Han er meget tilbedt i Indien. Krishna er berømt for sin udlægning af den sande dharma i fortællingen kaldet Bhagavadgita. Han kan afbilledes i forskellige former, da der findes

mange sagn om ham. På det mest almindelige motiv af Krishna står han med det ene ben bøjet foran det andet og spiller indisk fløjte. Ofte bærer han en påfuglefjer, og typisk har han blå, mørk eller sort hud. Faktisk betyder krishna blå/mørk/sort på sanskrit.

Shiva, Vishnu og Brahma er de allervigtigste guder i hinduismen, og de kaldes trimurti (triade af guder).

Brahma skaber verden, Vishnu bevarer den, og Shiva ødelægger den, hvorefter Brahma opbygger den påny - i en uendelig cyklus. I hinduisme er tid cyklisk og uendelig: Det univers, vi lever i nu, er kommet, efter at et uendeligt antal universer er gået under før det, og der vil komme et uendeligt antal universer, efter at det nuværende er gået under.

Shivas rolle er at nedbryde verden, når den er blevet for kaotisk og uren. Det gør han for at muliggøre en ny, frisk og ren start. Shiva repræsenteres i forskellige former. Ofte er han afbilledet med en blå hals. Det er, fordi han holder den blå gift i halsen, som blev skabt under kæringen af urhavet (under verdens skabelse), for at forhindre giften i at ødelægge verden. Hans hår er arrangeret i en knold, og fra den løber Ganges-floden. Ganges er hellig i hinduismen og er forbundet med gudinden Ganga. Ganga er mælkevejen i himlen, men da hun faldt til jorden, lod Shiva hende falde ned på sit hoved og sive igennem hans hår,

så hun ikke oversvømmede hele verden.

Shiva afbildedes normalt med en halvmåne i nærheden af ansigtet. Det er også en reference til skabelsesberetningen - kæringen af urhavet - hvor blandt andet månen opstod, og Shiva tog den som sin prydelse. Tre vandrette streger af hellig aske er et andet kendemærke for Shiva.

Vishnu bevarer verden i tiden mellem verdens skabelse og dens destruktion. Vishnu har omkring tusinde forskellige navne, blandt andet Vasudeva, Narayana og Hari, som gentages af tilbedere for at hylde ham. Ofte er Vishnu afbilledet med et hvidt U-formet mærke i panden (tilak), men det kan også være rødt. Som regel skildres Vishnu med en blå ansigtsfarve, og ofte ser man ham ligge på en flerhovedet kobraslange ved navn Shesha. I tiden mellem den ene verdens undergang og den næste verdens opståen findes kun intethedens vande, og over disse svæver Shesha. Vishnu hviler sig på Shesha, indtil han beslutter sig for at lade en ny verden opstå. Når dette sker, spirer en lotusblomst frem i Vishnus navle, og inde i lotusblomsten sidder Brahma, som går i gang med at skabe verden (der findes også andre historier om Brahmas fødsel).

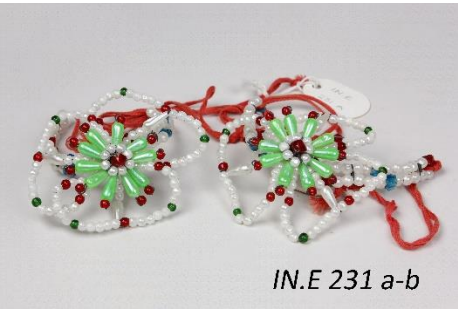
Brahma, der skaber verden, er normalt afbilledet med fire ansigter. Ansigterne er symbol på forskellige ting, fx de fire

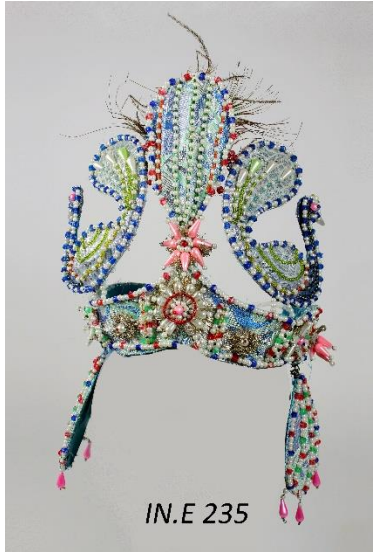
	hellige tekster (Vedaer), de fire tidsaldre (yuga), de fire ældste kaster (varna), de fire verdenshjørner, de fire livsfaser osv. Han har normalt også fire arme. Den mest almindelig måde at fremstille Brahma på er som en gammel mand med hvidt skæg. På billedet her holder han Vedaerne i sin hånd.
Krishnas bukser - IND.E213 IN.E 213	Rød- og guldfarvede bukser der bruges af guden Krishna i Chhau-dansen Radha-Krishna. Inderst bæres et par korte bomuldssshorts, yderst bæres en slags slå-om bukser af ralex kunststof med vidde i benene. Det hele fæstnes til en linning med bindebånd. Disse bukser er fremstillet af skrædderen Baba Rout i Seraikella.
Krishnas bluse - IND.E214 IN.E 214	Bruges af Krishna i Chhaudansen Radha-Krishna. Guld-grøn skjorte af ralex kunststof. En skjortejakke med V-udskæring i dobbeltlag stof, der hægtes sammen hele vejen ned i midten bagpå ryggen. Jakken har lange ærmer der kan åbnes med to knapper forneden ved håndledet. Fremstillet af skrædder Babu Rout i Seraikella.
Krishnas lændeskærf - IND-E215	Grøn-guld lændeskærf - kamar bandh. Bruges med Krishna-dragten; alle dansere bruger dog lændeskærf ved træningen, idet det giver styrke og støtte. Ligeledes lavet af ralex-kunststof

 IN.E 215	
Krishnas rygklæde - IND.E216 IN.E 216	Del af guld-grønt rygklæde/kongekåbe til Krishna-kostumet. Ligeledes fremstillet af skrædderen Babu Rout i ralex kunststof, indkøbt i Jamshedpur.
Radhas bukser - IND.E217 IN.E 217	Røde bukser, bruges af landsbypigen Radha i Chhaudansen Radha-Krishna. De langbenede bukser er meget snævre fra knæet og nedefter, har bindebånd i taljen og bruges under skørt. Bukserne kaldes for Chudidar-pyjama og bæres af unge kvinder og halvvoksne piger. Syet af skrædderen Babu Rout. I dansen skildres Krishna som den kurtiserende unge gud, der forelsker sig i almindelige landsbypiger. Radha bliver hans foretrukne kæreste. Dansen er en dramatisering af nogle meget berømte, mytologiske fortællinger.
Radhas bluse - IND.E218	Rød bluse, bruges til Radha-kostumet. Kort, rød bolero/bluse med korte ærmer i dobbeltlag stof. Den hæftes sammen ned ad ryggen. Den har broderier langs kanterne og bagpå -

 IN.E 218	bruges af kvinder generelt. Ligeledes syet af skrædderen Babu Rout.
Radhas skørt - IND.219 IN.E 219	Rødt skørt til Radha i Chhaudansen Radha-krishna. Idet hun er en mytologisk person, må hun have et flot kostume af kunststof oversået med håndpåsyede pailletter og broderier. Underskørt og overskørt er rynket i linningen. I øvrigt er det en generel kvindedragt i visse egne af landet, bl.a. Rajasthan. Kostume syet af skrædderen Babu Rout
Radhas slør - IND.E220 IN.E 220	Radhas røde slør. Bæres oppe om hovedet, så det dækker hele personen. Fremstillet i rødt kunststof, pyntet med pailletter og broderier købt i Jamshedpur og syet i Seraikella. Denne form for beklædningsstykke bruges også i Rajasthan.
Radhas lændeskærf - IND.E221 IN.E 221	Det gule lændeskærf bæres af Radha. Bindes stramt om midjen, så det giver støtte og styrke under dansen. Det kaldes kamar bandh og er en nødvendig kostumedel i Seraikella Chhau. Lændeskærfet er købt i Milkam tøjbutik i Jamshedpur.
Radhas kunstige bryster - IND.E224	Det er i Indien en sædvane, at mænd danser kvinderollerne. Derfor benyttes

 IN.E 224	et sæt kunstige bryster, der bindes på ryggen.
Krishnas paryk - IND.E225 IN.E 225	Bruges ved danseforestillinger til kongelige personer og guder. Denne paryk kan bruges sammen med Krishna-masken. Den er fremstillet af ægte hår og købt i Jamshedpur
Radhas paryk - IND.E226 IN.E 226	Bruges ved danseforestillinger henvendt til unge piger. Fremstillet af ægte hår og købt i en teaterbutik i Jamshedpur.
Krishnas halskæde - IND.E227 IN.E. 227	Til Krishnas dragt hører smykker af simili - i dete tilfælde vises en halskæde.
Radhas halskæde - IND.E228 IN.E 228	Til Radha-kostumet hører også en halskæde, ligesom til Krishnas kostume.
Krishnas håndledssmykker - IND.E229-a,b	Håndledssmykker til Krishna af plastikperler på ståltråd

 IN.E 229 a-b	
Radhas håndledssmykker - IND.E230 a,b IN.E 230 a-b	Håndledssmykker til Radha bestående af plastikperler på ståltråd.
Krishnas overarmssmykker - IND.E231-a,b IN.E 231 a-b	Hører til Krishna-dragten. Fremstillet af plastikperler og ståltråd
Radhas overarmssmykker - IND.E232-a,b IN.E 232 a-b	Til Radha-kostumet. Fremstillet af plastikperler og ståltråd
Krishnas halssmykker - IND.E233-a,b	Det ene halssmykke (a) er grønt og hører til Krishna-kostumet; fremstillet af plastikperler og ståltråd. Det andet (b) er rødt og hører til Radha-kostumet. Fremstillet af plastikperler og ståltråd. Begge bindes tæt om halsen.

 IN.E 233 a	
Krishnas krone - IND.E235 IN.E 235	Hovedprydning til Krishna med sidstnævntes symbol - påfuglen. Der indgår påfuglefigurer, påfuglefjer og perler i udsmykningen. Kronen er fremstillet af Kedar Nath Sahu af ægte silke og simili-perler.
Radhas krone - IND.E237 IN.E 237	Hovedprydning til Radha - kan også være andre personer af højere status. Den er ligeledes fremstillet af Kedar Nath Sahu af ægte silke fra Varanasi og med simili-perler
Krishnas fløjte - IND.E240	Teaterfløjte i metal - bruges af begge figurer i Chhaudansen. Guden Krishna ses ofte afbilledet med en fløjte. Købt på hovedgaden i Purulia.

 IN.E 240	
Radhas ankelkæder med bjælder - IND.E241-a,b IN.E 241 a-b	I Chhaudansen understreges rytmen af ankelkæder med bjælder. Disse vikles omkring anklerne - en på hver - med en knude. For at undgå at det gør ondt når man bærer dem, bæres et ankelbånd indenunder. Bjælderne er en del af Radhas dragt, men de kan bruges til alle dragter, idet de er et fast element i dansen. Danserne stamper fødderne i gulvet og ryster ankelbjælderne i takt med trommernes rytme. I mange af de indiske danseformer bruges ankelbjælder - kaldet <i>gendaghugur</i>. Danseren Kedar Nath Sahu hævder, at nogle bjælder har en forkert lyd - de er ikke 'sweet', men kan dog godt bruges alligevel, mener han. Selvsamme siger også, at man får den bedste lyd fra kæder af smeglehuse. Disse bjældekæder er købt i Purulia og fremstillet enten i Kolkata eller Jaliswar i Orissa.
Indisk madkasse 'tiffin' - IND.E27-a,b,c,d,e	Beholder af aluminium. Denne karakteristiske cylinderformede madkasse med mange rum, er meget udbredt i Indien. Den er nem at transportere og egner sig godt til landets mange lune og letflydende retter.

Den anvendes især af mænd, som arbejder så langt væk, at de ikke kan nå at komme hjem til frokosten (dagens hovedmåltid), '*madhyanno bhojan*' ved 14-tiden.

I den største skål opbevares ris - i de to andre skåle opbevares linseretten dahl og tilberedte eller friske grøntsagsretter. Der indgår sjældent kødretter, da de fleste hinduer er vegetarer.

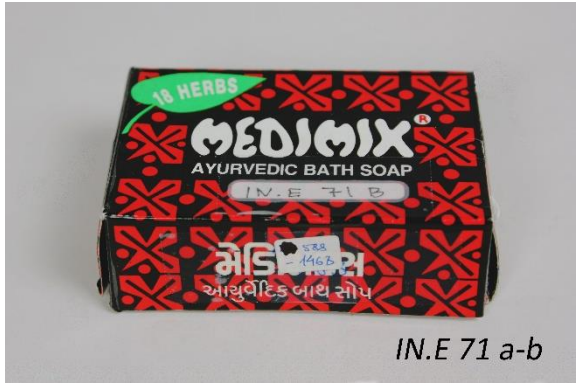
Madkasser af plastik kan stort set ikke findes i Indien, især fordi metal opfattes som værende rent i religiøs forstand. Når madkassen laves af metal, bliver maden ikke forurenet, hvis en person af lavere kaste eksempelvis har rørt ved madkassen. Dette er et godt eksempel på, hvordan indisk religion og kastesystemet har en meget konkret betydning for dagligdagen. I Indien er det et helt grundlæggende princip, at folk fra højere kaster skal afholde sig fra at spise mad, som folk af lavere kaster har rørt ved.

Tiffin-madkasser tages med hjemmefra eller bringes ud med bud. Avisen The Independent skrev den 4. august 2017, at indiske madkassebude bringer omkring 200.000 tiffin-madkasser ud, hver eneste dag - fra hjemmet, til arbejdspladsen og tilbage igen; enten med cykel, trækvogn, til fods eller med tog.

(Fra artiklen: 'How dabbawalas became the world's best food delivery system').

Radhas maske - IND.E300 IN.E 300	Bruges til Radha eller andre unge kvinder i Seraikella Chhaudans. Pletten i panden symboliserer, at der er tale om en kvinde.
Krishnas maske - IND.E301 IN.E 301	Den blå maske bruges til guden Krishna i Seraikella Chhau - det kan både være i Radha-Krishna dansen eller solodanse for Krishna.
Ankelbånd - IND.E310-a,b	Disse røde ankelbånd tages på under ankelbjælderne, så disse ikke gør ondt at bære. Man påfører den ende af stoffet der ikke har en snor, på anklen først og vikler dernæst stoffet rundt om anklen. Herefter vikles snoren ligeledes rundt og låses ved at lægge den ind over sig selv nogle gange.
Ankelbjælder - IND.E311-a,b	I Chhaudansen understreges rytmen af ankelkæder med bjælder. Disse vikles omkring anklerne - en på hver - med en knude. For at undgå at det gør ondt

	når man bærer dem, bæres et ankelbånd indenunder. Bjælderne er en del af Radhas dragt, men de kan bruges til alle dragter, idet de er et fast element i dansen. Danserne stamper fødderne i gulvet og ryster ankelbjælderne i takt med trommernes rytme. I mange af de indiske danseformer bruges ankelbjælder - kaldet <i>gendaghugur</i>. Danseren Kedar Nath Sahu hævder, at nogle bjælder har en forkert lyd - de er ikke 'sweet', men kan dog godt bruges alligevel, mener han. Selvsamme siger også, at man får den bedste lyd fra kæder af smeglehuse. Disse bjældekedder er købt i Purulia og fremstillet enten i Kolkata eller Jaliswar i Orissa.
Tekop - IND.E320 IN.E 320	Disse små håndlavede thekopper af ler, kaldes 'bhar'. På de indiske togstationer ser man ofte gadehandlere servere den søde he, 'chai', i disse små kopper. Det er engangskopper og når man har drukket ud, smider man dem derfor på jorden og knuser dem. Pap og plastikkrus har de senere år erstattet denne form for krus, men især i Kolkata i nordøst-indien, eksisterer en særlig stædighed overfor disse krus. Man synes her at teen smager bedre, når den serveres i disse 'bhar'-krus. Nogle miljøaktivister argumenterer for, at man skal droppe plastikkopper og på ny udbrede lerkopperne igen, da disse er miljøvenlige og fordi mennesker har brug for produkter, der

	forbinder dem til jorden og livet omkring dem. Bhar-traditionen har rødder langt tilbage og har været udbredt mange steder i landet. I private, indiske hjem bruges ofte metalkrus til te.
Toiletbøtte - IND.E68 IN.E 68	I Indien anvendes ofte ikke toiletpapir. I stedet bruges vand fra en toiletbøtte som denne og venstre hånds længste fingre til at vaske sig bagi. Efter et toiletbesøg, vasker man naturligvis hænderne grundigt. I Indien anses den venstre hånd generelt som værende uren, og derfor spiser man ikke med venstre hånd. Derudover, anses det som værende en fornærmelse at give penge med venstre hånd.
Håndsæbe - IND.E71-a,b IN.E 71 a-b	Ayurvedisk sæbe og originalemballage. Den ayurvediske naturmedicin er meget populær i Seraikella og i hele Indien generelt. Derfor anvendes den også i mange fabriksfremstillede produkter, herunder denne sæbe. Ayurvedisk medicin baserer sig på principper fra hellige indiske skrifter, <i>Vedaerne</i>, som dateres cirka 3.500 år tilbage i tiden. Her anvendes pulsdagnostik, og lægen hjælper med at skabe en indbyrdes balance mellem de tre egenskaber, <i>tridoshas</i>, der udgør kroppen: ild, vand & luft. De Vediske tekster påpeger mange forskellige årsager til sygdomme, eksempelvis sort magi og onde ånder - i disse tilfælde slår urtemedicin ikke til.

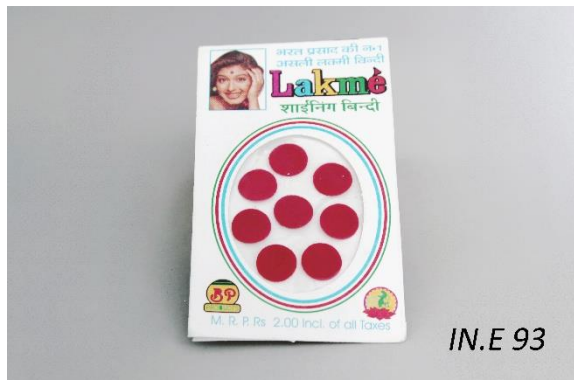
	Man må i disse tilfælde tage magiske midler i brug i stedet; særlige vers 'mantra', kan uddrive det onde og overnaturlige. I disse situationer konsulteres en specialist, en 'mantravati' eller 'mantrik' som kan findes i enhver indisk landsby. Psykisk sygdom tager mantravatien sig som regel også af. Er der derimod tale om sygdom der kræver kirurgiske indgreb, henviser den ayurvediske læge som regel til en vestligt uddannet læge - hvis patienten har råd.
Tungerenser - IND.E78 	Kan bruges om morgenen og aftenen til at skrabe belægninger af tungen.
Blegecreme - IND.E83-a,b 	I Indien er et af de centrale skønhedsideal lys hud. Derfor bruger især mange kvinder blegecremer i forsøget på, at få lysere hud. Faktisk indeholder de fleste skønhedsprodukter blegemiddel på tværs af kønnene - lige fra fugtighedscremer til barberskum.
Hårolie - IND.E86	Mange mænd bruger hårolie, so får håret til at lægge sig og gør det mørkere. Det anses som værende barnligt at have strithår og desuden anses den sorte hårfarve som værende mest mandlig. Som blond mand bliver man ofte opfordret til at farve sit hår.

Øjenskygge/kajal - IND.E90

Den sorte øjensminke 'kajal' anvendes af kvinder og ofte på små børn. Det påføres som en streg rundt om øjet. Dels hævdes det at kajal beskytter mod øjeninfektioner og onde øjne, dels synes man, at kajal pynter.

Bindi-pandemærker - IND.E93

Bordeaux bindi-klistermærker, som kvinderne sætter i panden. Blandt de mange årsager der gives til, hvorfor kvinder bærer bindi, nævnes at de pynter og fastholder mændenes opmærksomhed, så de ikke kigger længere ned ad kvindens krop. Bindi beskytter ligeledes mod onde elementer men har intet med kastetilhørsforhold at gøre. Bindi kan fås i mange forskellige farver og design. Normalt bærer kvinderne røde eller sorte bindi, men disse kan også være mere farvestrålende og smykkelignende - eksempelvis til festlige lejligheder, Ordet bindi betyder egentlig 'plet' (fra sanskrit: bindu). De placeres altid mellem øjenbrynene og findes både som klistermærker og rødt pulver, der især bruges ved religiøse ritualer og i nogle tilfælde til hverdag af gifte kvinder - især fra den ældre generation.